

75 років з Дня заснування ООН!

ООН - Організація Об'єднаних Націй – найбільша міжурядова організація з підтримання миру й безпеки, розвитку міжнародного співробітництва на глобальному рівні. Була створена у 1945 році з ініціативи провідних держав антигітлерівської коаліції (СРСР, США, Китай, Велика Британія, Франція). Днем заснування організації, який щорічно відзначається у світі як День ООН, є 24 жовтня 1945 року. Відтоді набув чинності конституційний документ організації – Статут ООН, підписаний 26 червня 1945 року на Сан-Франциській конференції. Країнами-засновниками ООН вважається 51 держава.

Серед них – Україна, запрошення делегації якої на Сан-Франциску конференцію 1945 року було результатом міжнародного визнання внеску українського народу в перемогу в Другій світовій війні. Делегація УРСР однією з перших підписала Статут ООН, зробивши внесок у його розробку. Згідно зі Статутом ООН серед цілей діяльності ООН є підтримання міжнародного миру і безпеки, розвиток дружніх відносин між націями на основі дотримання принципу рівноправності та самовизначення народів, налагодження міжнародного співробітництва у вирішенні проблем економічного, соціального, куль-

турного і гуманітарного характеру, сприяння в забезпеченні прав людини та основних свобод, а також перетворення ООН на центр узгодження зусиль націй щодо досягнення спільних цілей.

На сьогоднішній день членами ООН є 193 держави. Членства в ООН може набути будь-яка держава, яка візьме на себе зобов'язання відповідно до Статуту ООН. Статус члена ООН надається на основі рекомендації Ради Безпеки ООН та рішення Генеральної Асамблеї ООН. У практиці ООН існує статус спостерігача, який надається на прохання держави, що не є членом ООН, або визвольним рухам.

Представництва ООН функціонують у багатьох країнах світу, у тому числі в Україні з 1992 року. Як одна із засновниць ООН Україна бере участь у діяльності Організації з першого року її існування.

З моменту проголошення Україною незалежності розпочався якісно новий період її діяльності в ООН. Україна демонструє відданість цілям і принципам Статуту ООН, роблячи внесок в усі сфери її діяльності, у т. ч. в підтримання міжнародного миру та безпеки, роззброєння, економічний і соціальний розвиток, захист прав людини, зміцнення міжнародного права тощо.

Україна надає виняткового значення діяльності ООН із підтримання міжнародного миру та безпеки, розглядаючи участь у цій діяльності як важливий чинник своєї зовнішньої політики. Починаючи з липня 1992, Україна виступає поставальником військового контингентів та персоналу до операцій ООН із підтримання миру. Завдяки своїй активній позиції Україна отримує значну тех., консультативну та фінансову допомогу з боку спеціалізованих установ.

Чорнобильській трагедії 35 років...

Події цього дня стали однією з наймасштабніших трагедій для людства. Вибух, який зруйнував життя тисячам людей і утворив багатокілометрову зону відчуження, назавжди закарбувався в пам'яті не одного народу.

26 квітня 1986 року на Чорнобильській АЕС пролунало два вибухи. Спалахнув реактор, в якому у той час знаходилося близько 200 т урану. Крізь зруйновану обшивку радіоактивні речовини вирвалися назовні, отруюючи усе живе навколо в радіусі багатьох кілометрів.

До ліквідації наслідків катастрофи було залучено загалом близько 240 тисяч рятувальників. Перші пожежники, які прибули гасити полум'я, не мали спеціальних засобів захисту, тому отримали високі, навіть смертельні, дози радіації.

Але саме завдяки вогнеборцям, які жертвували своїми життями, вдалося запобігти водневому вибуху, що міг відбутися, якби реактор продовжував палати. Згодом підрахували, що загальна радіація ізотопів, викинута тоді в повітря, була в 30 разів більшою, ніж під час вибуху атомної бомби в Хіросімі, і першими, хто відчув її на собі були працівники станції та рятувальники.

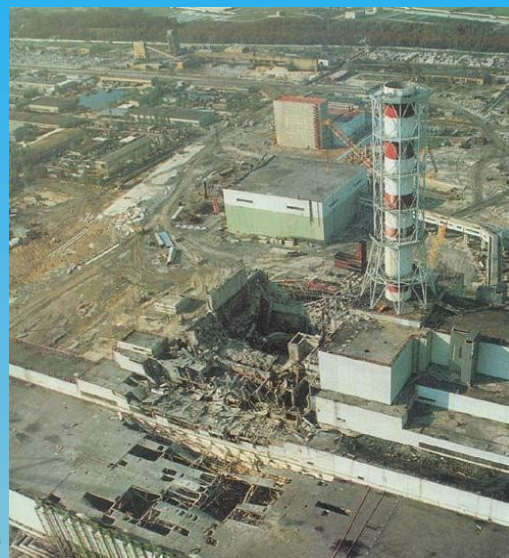

Фото ЧАЕС після аварії

Одразу після аварії було опромінено понад 8,5 мільйонів людей і забруднено 155 тисяч квадратних метрів територій. Навіть після того, як пожежу погасили, реактор ще кілька тижнів продовжував викидати неймовірну кількість радіації, доки його не засипали сумішшю піску, свинцю та бору.

Усвідомивши масштаб трагедії, влада розпочала загальну евакуацію. Люди сподівалися, що це тимчасовий захід і вони дуже швидко зможуть повернутися. Але більшість з людей, насправді, назавжди залишали на отруєних територіях своє колишнє життя.

Було заборонено брати практично будь-що, адже розуміли, що кожна з речей вже опромінена смертельною дозою радіації. Безліч домашніх улюбленців залишилися без господарів, кинуті віч-на-віч з жахливою катастрофою. З 30-кілометрової зони відчуження було вивезено 115 тисяч осіб. Згодом небезпечний реактор накрили бетонним саркофагом, який мав би запобігати подальшому забрудненню середовища.

Архівні фото ліквідаторів

Через 35 років після аварії, з огляду на відсутність людей, на цій території утворився умовний заповідник. В чорнобильській зоні знайшла притулок безліч видів тварин та птахів, серед яких все частіше можна зустріти рідкісні види. І хоч територія ще не зовсім безпечна для постійного проживання, поодинокі люди починають на ній заселятися.

До зони відчуження нерідко організують екскурсії, і бажаючих неймовірно багато. А журнал Forbes навіть включив це місце до переліку найекстравагантніших туристичних місць.

Щороку, 26 квітня, весь світ згадує і вшановує пам'ять про загиблих. І ми, учні та вчителі ХЗОШ №53, згадуємо харків'ян-ліквідаторів, їхніх вдов, родини та висловлюємо щире подяку таким героїчним людям. Адже вони врятували життя мільйонів, вони врятували нашу планету!

Листівки, які отримали ліквідатори та їхні родини, які живуть в нашому районі

Допоможемо покинутим янголам

Чи бачили ви колись самотню кішку біля свого будинку? Чи песика, який сидить на зупинці громадського транспорту та заглядає в очі перехожим? Такі тварини, можливо, загубилися, або їх просто залишили на вулиці недобросовісні господарі.

Наш 6-Д клас вирішив допомогти маленьким покинутим «янголам» із притулку знайти дім. Ми маємо донести дітям, дорослим, що необхідно допомагати тваринам у притулках і залучити до цього якомога більше людей.

Перший крок – написання сценарію благодійного концерту. Ми склали його так, щоб кожне слово доторкнулося до самого серця дитини та ознайомило з проблемою сьогодення.

Після написання сценарію ми виготовили квитки та афішу до концерту, запросили учнів, виготовили скриньку для зібрання коштів, і кожен мав змогу допомогти чотирилапим. Наш благодійний концерт дуже сподобався глядачам, вони сприйняли виставу з трепетом та хвилюванням.

Наступного дня ми вирушили до «Центру поводження з тваринами», придбавши корм мешканцям притулку – собакам, котам, гризунам. Ми мали змогу познайомитися з тваринами, які виявилися ласкавими та добрими.

На сьогодні ми змогли доторкнутися до серця кожного школяра, а також знайшли почнете дарувати свою доброту цим тваринам, адже вона – обов'язково повернеться майбутніх господарів для тварин із притулку.

Безпритульні тварини, їх миролюбність, любов до життя, ласкавість – це ті якості, які притаманні і нам, людям. Це ще один привід замислитися над своїм ставленням до чотирилапих. Сподіваємось, що ви не залишитесь байдужими до цієї проблеми!

Учні 6-Д класу

Весняна толока

Другого квітня у ХЗОШ №53 розпочалася Весняна толока. У прибиранні пришкольньої території взяли участь майже всі вчителі закладу! Що може бути краще, ніж спільна праця з гарним настроєм за чудової погоди! Чиста територія та клумби, підготовлені до нових квітів, радують око!

До 30-річчя Незалежності України

* * *

І ця війна колись мине,
її запишуть у підручники,
зітреться з пам'яті, коли і де
свободі нашій надягли наручники.

Та не зітру я з пам'яті тебе,
моя країно синьоока,
за тебе віддаю себе
і мрії всі свої високі.

Про тихе небо, ясний день,
Барвінок у віночку.
Що не страшно буде нікому й ніде
За сина свого і за дочку.

Я мрію, і мрію свою підйму
Я до сонця і вище в небо,
Бо я землю свою люблю,
Іншу мені не треба!

* * *

А мрія моя – то віра в душі,
Що в кожного оживає.
І щоб лише мирні хрущі
Над вишнями все літали.

А мрія моя – то надія на те,
Що настане світла година,
Й ніхто наше небо вже не вкраде,
Й не заплаче маленька дитина.

Хай це мрія лише і я ще мала,
Та я знаю, що маю робити,
І я вірю: настане пора
І я зможу мрію здійснити.

Зайцева Софія, учениця 11-Б класу

Моя Україна

«Це наша країна, моя Україна!» -
Країно, моя ти чи ні?
Родивсь в Україні, живу в Україні,
І все ж таки дивно мені.

Куди ж ти, країно, моя Україно,
Ти підеш наступного дня?
Чи ще пам'ятають тебе як єдину,
Чи ми ще з тобою рідня?

Чи є Україна, чи є Батьківщина,
Про яку співають пісні?
Зосталося щось нам у спадок родинне,
Чи ми наче люди лісні?

Та ні, не настала ще тяжка година,
В народі ще будуть співать
Про нашу країну, величну, єдину.
Ще будуть її величать!

Ти небо, і поле, й червону калину,
І пам'ять старих стережи!
Не кинь Україну, батьківську країну,
І волю дітей збережи!

Рожин Антон, учень 11-А класу

